

w sprawie oceny programowej kierunku filologia prowadzonego w Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej w Elblągu na poziomie studiów pierwszego stopnia o profilu praktycznym

§ 1

Na podstawie art. 245 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 258 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 478) Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej, po zapoznaniu się z opinią zespołu nauk humanistycznych oraz nauk teologicznych, raportem zespołu oceniającego oraz stanowiskiem Uczelni w sprawie oceny programowej kierunku filologia prowadzonego w Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej w Elblągu na poziomie studiów pierwszego stopnia o profilu praktycznym, wydaje ocenę:

pozytywną z okresem obowiązywania skróconym do 2 lat

§ 2

Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej stwierdza, że proces kształcenia realizowany w Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej w Elblągu nie w pełni umożliwia studentom kierunku filologia osiągnięcie założonych efektów uczenia się dla studiów pierwszego stopnia o profilu praktycznym.

Spośród kryteriów określonych w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 12 września 2018 r. w sprawie kryteriów oceny programowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1787), uszczegółowionych w załączniku nr 2 do Statutu Polskiej Komisji Akredytacyjnej, stanowiącego załącznik do uchwały nr 4/2018 Polskiej Komisji Akredytacyjnej z dnia 13 grudnia 2018 r. ze zm., kryteria:

1. konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się,
 2. realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się,
 3. przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie
 10. polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów
- zostały spełnione częściowo.

Wydanie oceny pozytywnej na okres dwóch lat uzasadniają błędy i niezgodności w zakresie wymienionych wyżej kryteriów, które zostały spełnione częściowo:

W odniesieniu do kryterium 1:

1. Brak jasnej i specyficznej dla kierunku filologia koncepcji kształcenia.
Cele kształcenia nie są nakierowane na rozwijanie specyficznych umiejętności zawodowych. Na przykład w przypadku specjalności nauczycielskiej absolwent ma uzyskać przygotowanie do: nauczania w szkole podstawowej i szkole językowej, ale także do pracy w instytucjach kultury, wydawnictwach i mediach. Natomiast w przypadku absolwenta specjalności *lingwistyka stosowana – język angielski z językiem niemieckim* w ogóle nie są wskazane cele kształcenia, ponieważ Uczelnia podaje tylko przykładowe miejsca, w których absolwent może szukać zatrudnienia. Głównym celem zawodowego kształcenia na kierunku filologia jest osiągnięcie przez studentów kompetencji w posługiwaniu się językiem obcym na poziomie B2+ ESOKJ, interpretowanej jako umiejętność uniwersalna, a zatem

umożliwiająca podjęcie pracy w dowolnej branży. Poziom biegłości językowej B2+ nie jest jednak specyficzny dla kierunku filologia, gdyż zakłada tylko nieznaczny przyrost kompetencji w porównaniu z kompetencjami w zakresie języka obcego absolwentów wszystkich kierunków studiów pierwszego stopnia i jest tożsamy z poziomem, który osiągają wszyscy absolwenci studiów drugiego stopnia i jednolitych studiów magisterskich.

2. Brak w koncepcji kształcenia sprecyzowanych zawodów, do których przygotowuje kierunek. Brak w koncepcji kształcenia – poza zawodem nauczyciela – wskazania na katalog zawodów, do których przygotowuje kierunek uniemożliwia określenie warunków właściwych dla danego zakresu działalności zawodowej, w których powinny odbywać się zajęcia kształtujące umiejętności praktyczne w sposób umożliwiający wykonywanie czynności praktycznych przez studentów.
3. Wprowadzająca w błąd kandydatów na studia, w odniesieniu do uprawnień do wykonywania zawodu nauczyciela, upubliczniona koncepcja kształcenia.
Koncepcja kształcenia zakłada, że absolwenci studiów pierwszego stopnia uzyskują uprawnienia do wykonywania zawodu nauczyciela w szkołach podstawowych, mimo że pkt 1.4. w załączniku nr 1 do rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 25 lipca 2019 r. w sprawie standardu kształcenia do wykonywania zawodu nauczyciela (Dz.U. 2019, poz. 1450) określa, że kształcenie przygotowujące do wykonywania zawodu nauczyciela jest prowadzone na studiach pierwszego stopnia i drugiego stopnia lub jednolitych studiach magisterskich, tak więc absolwent studiów pierwszego stopnia nie może uzyskać uprawnień do wykonywania zawodu nauczyciela. Przywołany w odpowiedzi na raport z wizytacji § 12 ust. 2 rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 1 sierpnia 2017 roku w sprawie szczegółowych kwalifikacji wymaganych od nauczycieli (Dz.U. 2017, poz. 1575 z późn. zm.), mówiący o tym, że kwalifikacje do nauczania języków obcych w przedszkolach i szkołach podstawowych posiada osoba, która ukończyła studia pierwszego stopnia na kierunku filologia w specjalności danego języka obcego oraz posiada przygotowanie pedagogiczne odnosi się do praw nabytych osób, które już funkcjonują na rynku pracy lub na ten rynek wejdą i uzyskały lub uzyskają kwalifikacje do wykonywania zawodu nauczyciela zgodnie ze standardami kształcenia określonymi rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 17 stycznia 2012 roku w sprawie standardów kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela (Dz.U. 2012, poz. 131) i regulacji wcześniejszych.
4. Nieuwzględnienie w koncepcji kształcenia postępu w obszarach działalności zawodowej właściwych dla kierunku filologia.
Koncepcja kształcenia, odnosząca się do wysokiego poziomu przygotowania ogólnohumanistycznego oraz do kompetencji uniwersalnych, takich jak umiejętność posługiwania się językiem docelowym w różnych kontekstach, nie uwzględnia postępu w obszarach działalności zawodowej właściwej dla kierunku, również z uwagi na fakt, że działalność ta nie została jasno określona w formie spójnego katalogu zawodów.
5. Przyporządkowanie kierunku do dyscyplin naukowych, które nie stanowią jego podstaw teoretycznych i w zakresie których zakłada się osiągnięcie kompetencji w wybranych ścieżkach kształcenia.
Kierunek został przyporządkowany do dyscyplin naukowych, które odpowiadają zakresowi znaczeniowemu pojęcia *filologia* i w tym sensie stanowią jej podstawy teoretyczne: językoznawstwa jako dyscypliny wiodącej i literaturoznawstwa oraz nauk o kulturze i religii,

a także do pedagogiki i psychologii, które odnoszą się do uwarunkowań związanych z wykonywaniem zawodu nauczyciela i powiązane są tylko z jedną specjalnością.

6. Niespójność efektów uczenia się sformułowanych na poziomie kierunku z przyporządkowaniem kierunku do dyscyplin naukowych.

Efekty uczenia się sformułowane na poziomie kierunku nie są bezpośrednio powiązane z dyscyplinami, do których kierunek został przyporządkowany i nie uwzględniają ich roli wynikającej z procentowego udziału liczby punktów ECTS w liczbie punktów ECTS koniecznej do ukończenia studiów. De facto efekty uczenia się w kategorii wiedza sformułowane na poziomie kierunku nie odnoszą się wprost do wiedzy z zakresu językoznawstwa, bo mowa jest w nich jedynie o „obszarach humanistyki”. Tylko jeden efekt w kategorii umiejętność dotyczy zdobywania i selekcjonowania wiedzy w dyscyplinach językoznawstwo i literaturoznawstwo oraz zakresu niedookreślonych innych zagadnień właściwych dla obszaru przyszłej działalności zawodowej (K1P_U02 „samodzielnie zdobywa i selekcjonuje wiedzę z zakresu językoznawstwa, literaturoznawstwa oraz innych zagadnień właściwych dla obszaru przyszłej działalności zawodowej filologa”).

7. Nieuwzględnienie w katalogu efektów uczenia się na poziomie kierunku i poszczególnych zajęć umiejętności praktycznych i kompetencji społecznych związanych z praktycznym zastosowaniem wiedzy z zakresu dyscyplin naukowych tworzących podstawy teoretyczne dla kierunku w działalności zawodowej związanej z kierunkiem.

Ogólne efekty uczenia się sformułowane na poziomie kierunku sygnalizują praktyczny profil studiów, zawierając pewne odniesienia do kompetencji zawodowych – choć jak w przypadku zacytowanego wyżej efektu – są one traktowane alternatywnie do kompetencji związanych z dyscyplinami naukowymi, do których został przyporządkowany kierunek. Aspekt ten zanika na poziomie efektów uczenia się dla zajęć i grup zajęć, które opisują zakres wiedzy, ale pomijają zasadniczy dla profilu praktycznego drugi człon charakterystyki P6S_WG w zakresie zastosowania wiedzy w działalności zawodowej. Np. dla zajęć *współczesna literatura brytyjska* określono następujące efekty w zakresie wiedzy: „Student ma uporządkowaną wiedzę podstawową z zakresu brytyjskiej literatury XX wieku, a także wiedzę szczegółową dotyczącą reprezentatywnych utworów literackich. Student posiada wiedzę dotyczącą literackich i kulturowych uwarunkowań artystycznych struktur wybranych utworów literackich. Student zna podstawową specjalistyczną terminologię służącą analizie konstrukcji artystycznych oraz sposobów literackiej organizacji wypowiedzi. Student zna metody interpretatywnego obcowania z różnorodnymi tekstami pisanymi jak i mówionymi z różnych dziedzin komunikacji kulturowej”.

8. Nieprecyzyjne zdefiniowanie poziomu biegłości językowej absolwentów w zakresie języka angielskiego.

W sposób niejasny został sformułowany efekt dotyczący kompetencji językowych absolwentów: „posługuje się językiem angielskim na poziomie B2+/C1 ESOKJ, oraz drugim językiem obcym w mowie i piśmie w stopniu umożliwiającym efektywną komunikację”, w skutek czego nie wiadomo, który poziom certyfikuje dyplom ukończenia kierunku.

9. Sformułowanie efektów uczenia się w sposób częściowo niezgodny z charakterystykami drugiego stopnia na poziomie 6. Polskiej Ramy Kwalifikacji.

Efekty uczenia się nie są w pełni zgodne z charakterystykami drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomie 6. Polskiej Ramy Kwalifikacji, gdyż nie zakładają zaawansowanego stopnia opanowania wiedzy tworzącej teoretyczne podstawy dla

kierunku, np.: K1P_W03 „ma uporządkowaną podstawową wiedzę z zakresu literatury oraz kultury obcego obszaru językowego, uwzględniającą wpływ czynników historycznych oraz zorientowaną na zastosowania w obszarach profesjonalnych”.

W odniesieniu do kryterium 2:

1. Treści programowe nie odnoszą się do zastosowań wiedzy - w dyscyplinach naukowych, do których został przyporządkowany kierunek - we właściwej dla kierunku działalności zawodowej oraz do umiejętności i kompetencji społecznych potrzebnych w tej działalności. Treści programowe nie są w pełni zgodne z koncepcją kształcenia i efektami uczenia się sformułowanymi dla kierunku, gdyż ograniczają się do opisu elementów w zakresie wiedzy, pomijając, w większości przypadków jej zastosowania oraz celowy rozwój umiejętności zawodowych i kompetencji społecznych studentów. Na przykład dla zajęć *wstęp do literaturoznawstwa* zostały zaplanowane następujące treści programowe: „Zakres i specyfika badań literackich a pojęcie kultury. Podstawowe pojęcia literaturoznawstwa: język, kod, znak, znaczenie, tekst. Pojęcie tekstu literackiego wobec tekstów o różnych funkcjach. Zagadnienie literackości i komunikatu estetycznego. Narzędzia opisu tekstu literackiego. Zagadnienie tropów, typowych środków stylistycznych, organizacji dźwiękowej i innych reguł organizacji tekstów literackich. Rytm i metrum w analizie tekstu poetyckiego”. Jednocześnie Uczelnia stoi na stanowisku, że nie ma merytorycznego i formalnego uzasadnienia dla planowania treści programowych służących osiągnięciu efektów uczenia się w kategoriach umiejętności i kompetencji społeczne, skoro wskazują na nie efekty uczenia się, mimo, że § 3 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dn. 28 września 2018 roku w sprawie studiów, przewiduje że w programie studiów określa się zajęcia lub grupy zajęć wraz z przypisaniem do nich efektów uczenia się i treści programowych zapewniających uzyskanie tych efektów. Identyfikacja efektów uczenia się, które określają rezultat kształcenia z treściami programowymi, które mają do tego rezultatu doprowadzić, skutkuje brakiem odpowiednich treści programowych.
2. Niezapewnienie w programie studiów zajęć kształtujących umiejętności praktyczne w wymiarze ponad połowy punktów ECTS koniecznych do ukończenia studiów. Program studiów formalnie obejmuje zajęcia kształtujące umiejętności praktyczne w wymaganym wymiarze punktów ECTS, ale zajęcia te w znaczącej części nie spełniają wymagań określonych w § 6 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego w sprawie studiów, bo nie są prowadzone w warunkach właściwych dla danego zakresu działalności zawodowej i przede wszystkim w sposób umożliwiający wykonywanie czynności praktycznych przez studentów. Do tych zajęć nie można zaliczyć m.in. *praktycznej nauki języka angielskiego* (48, 46 lub 37 ECTS, w zależności od specjalności), w przypadku której wynikające z tradycji akademickiej samo użycie przymiotnika „praktyczna” nie oznacza, że zajęcia te zapewniają wykonywanie przez studentów czynności powiązanych z przyszłą ścieżką zawodową w adekwatnych warunkach. Podczas tych zajęć kształtowane są bowiem przede wszystkim ogólne umiejętności językowe, np.: pisanie, czytanie, interakcja czy mediacja, i powiązane z nimi kompetencje, np. zdolność do dokonywania samooceny, wykorzystania technik samodzielnej pracy nad językiem korzystania ze źródeł informacji, w tym również przy pomocy technologii informacyjno-komunikacyjnych. Kompetencje te wynikają wprost z Europejskiego Opisu Kształcenia Językowego, który stanowi ogólną ramę dla kształcenia językowego, nie powiązaną z praktycznym profilem studiów. Dlatego też umiejętności określane przez Uczelnię jako praktyczne są rozwijane

niezależnie od profilu kształcenia i kierunku studiów, zazwyczaj w ramach lektoratów języka obcego. Analiza tekstu czy też poprawne posługiwanie się strukturami języka obcego nie jest zatem, czego próbuje dowieść Uczelnia, praktyczną umiejętnością zawodową, lecz umiejętnością ogólną, na której dopiero mogą być budowane umiejętności specjalistyczne, w tym powiązane z danym zawodem. Mimo, że wskazane zajęcia nie spełniają na tym etapie kryteriów określonych w rozporządzeniu Uczelnia stoi na stanowisku, że ocena tych zajęć została przeprowadzona wg subiektywnych kryteriów, dla których nie ma wyraźnych podstaw prawnych.

3. Efekty uczenia się założone dla praktyk zawodowych – z wyjątkiem specjalności nauczycielskiej – nie są zgodne z efektami uczenia się przypisanymi do pozostałych zajęć w ramach specjalności, na której realizowane są praktyki i nie są specyficzne dla kolejnych etapów praktyk.

Efekty uczenia się dla praktyk zawodowych zostały opisane na wysokim poziomie ogólności i są możliwe do osiągnięcia na dowolnym kierunku studiów i w dowolnym zakładzie pracy, np. „definiuje normy i procedury obowiązujące w danej instytucji oraz podaje przykłady dobrych praktyk mających zastosowanie w działalności tej instytucji” lub „poprawnie operuje specjalistyczną terminologią oraz potrafi ją zastosować celem wykonania profesjonalnych zadań typowych dla instytucji, w której odbywa praktykę”. W konsekwencji praktyki odbywają się w zakładach pracy, w których studenci nie zawsze mają zapewnioną możliwość zastosowania wiedzy z zakresu dyscyplin stanowiących podstawy teoretyczne dla kierunku, a nawet kompetencji językowych, pod opieką osób, które nie mają potwierdzonych tych kompetencji. Co więcej efekty uczenia się są identyczne dla każdego etapu praktyk, tak więc zostają osiągnięte na ich pierwszym etapie, w rezultacie czego na kolejnych etapach nie przewidziano ani progresu kompetencji, ani ich merytorycznego zróżnicowania.

4. Uczelnia umożliwia zaliczanie praktyk zawodowych przez studentów na podstawie wykonywanej pracy zawodowej.

Działanie to stanowi naruszenie dyspozycji norm ustawy, które stanowią jednoznacznie, iż odmienne sposoby osiągania i weryfikacji efektów uczenia się, niż typowe, a zatem oparte na udziale studenta w zajęciach ujętych w programie i planach studiów, zorganizowanych przez uczelnię oraz na weryfikacji jego wysiłku przez osobę prowadzącą zajęcia, w trakcie tych zajęć oraz po ich zakończeniu, mogą być stosowane przez uczelnię tylko na podstawie przepisów szczególnych. W przypadku praktyk zawodowych, takich szczególnych przepisów brak.

W odniesieniu do kryterium 3:

1. Brak merytorycznych zasad dyplomowania wskazujących na dyscypliny naukowe, w zakresie których mogą być przygotowywane prace dyplomowe z uwzględnieniem zastosowania wiedzy z zakresu tych dyscyplin w działalności zawodowej związanej z kierunkiem oraz zasad oceny pracy dyplomowej i przeprowadzania egzaminu dyplomowego, które uwzględniałyby ocenę kompetencji w zakresie norm, zasad i praktyki w obszarach działalności zawodowej właściwej dla kierunku studiów.

Efekty uczenia się sformułowane dla *seminarium dyplomowego*, które weryfikowane są przez pracę dyplomową dotyczą przygotowania studentów do prowadzenia badań naukowych: „student ma wiedzę odnośnie metod analizy i interpretacji tekstów literackich,

historycznych i naukowych, a także innych tekstów kultury oraz innych wypowiedzi pisemnych i ustnych”, „student posiada elementarne umiejętności badawcze z zakresu studiów regionalnych i dyscyplin pokrewnych pozwalające na formułowanie i analizę problemów oraz dobór metod i narzędzi służących opracowaniu i prezentowaniu wyników własnych badań i dociekań”. Pomijają one zasadniczy dla profilu praktycznego drugi człon charakterystyki P6S_WG w zakresie zastosowania wiedzy w działalności zawodowej. Jednocześnie zgodnie z przyjętymi zasadami praca podlega ocenie m.in. w odniesieniu do sposobu wykorzystania pracy. Choć implikuje to aplikacyjny charakter pracy, to Uczelnia stoi na stanowisku, że nie ma obowiązku łączenia procedury dyplomowania ze sprawdzaniem kompetencji w zakresie norm i zasad, a także praktyki w obszarach działalności zawodowej lub gospodarczej oraz zawodowego rynku pracy właściwych dla kierunku, co znajduje potwierdzenie w problematyce prowadzonych prac dyplomowych. Ponadto część prac dyplomowych przygotowywana jest w dyscyplinach innych niż te, do których został przyporządkowany kierunek, więc nie potwierdza osiągnięcia kompetencji na 6 poziomie PRK w tych dyscyplinach lub jednej z tych dyscyplin.

2. Stosowane metody weryfikacji nie umożliwiają oceny osiągnięcia przez studentów wszystkich założonych dla kierunku efektów uczenia się.

Metody weryfikacji i oceny osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się nie są powiązane z kategoriami efektów uczenia się w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, w tym nie zawsze umożliwiają sprawdzenie opanowania umiejętności zawodowych i przygotowania do prowadzenia działalności zawodowej w obszarach zawodowego rynku pracy właściwych dla kierunku. Zgodnie z założeniami odnośnie do weryfikacji i oceny osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się i postępów w nauce przedstawionymi przez Uczelnię, weryfikacja zakładanych efektów w większym stopniu uzależniona jest od rodzaju zajęć, a w mniejszym stopniu od rodzaju efektów, przy czym przeważa weryfikacja za pomocą testu lub egzaminu. Przykładowo podczas zajęć *wstęp do literaturoznawstwa* (ćwiczenia) test pisemny stosowany jest do weryfikacji efektu „Student potrafi posługiwać się terminologią literaturoznawczą w języku angielskim i w języku polskim w kontakcie ze specjalistami dziedziny literaturoznawstwa wykorzystując zarówno język mówiony jak i pisany”. Test pisemny z założenia nie może zweryfikować umiejętności posługiwania się terminologią w języku mówionym ani umiejętności zastosowania terminologii w kontakcie ze specjalistami.

W odniesieniu do kryterium 10:

1. Nieskutecznego działania na kierunku wewnętrznego systemu zapewnienia jakości kształcenia.

Zostały formalnie przyjęte zasady oceny i doskonalenia koncepcji kształcenia i programu studiów, które jednak nie doprowadziły do zdiagnozowania nieprawidłowości wymienionych w kryteriach 1-3. Odpowiedź na raport z wizytacji wskazuje też na formalistyczne rozumienie jakości kształcenia jako przede wszystkim spełnienia wymagań określonych w regulacjach prawnych. Uczelnia często akcentuje odrębne stanowisko wskazując na brak tych regulacji, w tym także w sytuacjach, gdy zostały one określone. W części polemicznych uwag Uczelnia powoływała się na powszechną praktykę lub normy zwyczajowe, nie odnosząc się do zakresu oceny określonego przez będące załącznikiem do raportu standardy jakości kształcenia PKA. W pojedynczych przypadkach wyjaśnienia Uczelni pozwoliły odstąpić od zarzutów (dotyczących dostosowania treści programowych

w zakresie kształcenia nauczycieli do wymogów standardu, uporządkowania i uspoźnienia dokumentacji praktyk zawodowych, określenia formalnych kryteriów weryfikacji miejsc realizacji praktyk oraz warunków i trybu jej przeprowadzania, w tym zatwierdzania miejsca praktyki samodzielnie wybranego przez studenta), ale w okresie po wizytacji nie zostały podjęte żadne działania naprawcze, a w zakresie zadeklarowanych w przyszłości działań nie zaproponowano ich harmonogramu ani perspektywy czasowej.

Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej zobowiązuje uczelnię wymienioną w § 1 do realizacji następujących zaleceń:

W odniesieniu do kryterium 1:

1. Sformułowanie specyficznej dla kierunku filologia koncepcji kształcenia w sposób określający cele kształcenia, rolę poszczególnych dyscyplin naukowych w procesie kształcenia wraz ze spójnym katalogiem zawodów, do których przygotowuje kierunek.
2. Wskazanie w publikowanej koncepcji kształcenia, że warunkiem do otrzymania uprawnień do wykonywania zawodu nauczyciela przedmiotu jest ukończenie studiów pierwszego i drugiego stopnia na kierunku, którego program studiów określa efekty uczenia się obejmujące wiedzę i umiejętności odpowiadające wszystkim wymaganiom podstawy programowej przedmiotu nauczania.
3. Uwzględnienie w koncepcji kształcenia postępu w obszarach działalności zawodowej właściwych dla kierunku filologia.
4. Przyporządkowanie kierunku do dyscyplin naukowych, stanowiących jego podstawy teoretyczne, w zakresie których kompetencje uzyskują wszyscy studenci kierunku.
5. Sformułowanie ogólnych efektów uczenia się na poziomie kierunku w sposób odzwierciedlający, zgodnie z koncepcją kształcenia, rolę dyscyplin naukowych, w zakresie których prowadzone jest kształcenie na kierunku.
6. Uwzględnienie w katalogu efektów uczenia się na poziomie kierunku i poszczególnych zajęć umiejętności praktycznych i kompetencji społecznych związanych z praktycznym zastosowaniem wiedzy z zakresu dyscyplin naukowych tworzących podstawy teoretyczne dla kierunku w działalności zawodowej związanej z kierunkiem
7. Jednoznaczne określenie na poziomie ogólnych efektów uczenia się założonych dla kierunku kompetencji językowych wg ESOKJ.
8. Dostosowanie efektów uczenia się do poziomu określonego w charakterystykach efektów uczenia się na poziomie 6. PRK.
9. Podjęcie działań naprawczych zapobiegających występowaniu nieprawidłowości, które stały się podstawą do sformułowania powyższych zaleceń.

W odniesieniu do kryterium 2:

1. Dostosowanie treści programowych do zastosowań wiedzy - w dyscyplinach naukowych, do których został przyporządkowany kierunek - we właściwej dla kierunku działalności zawodowej oraz do umiejętności i kompetencji społecznych potrzebnych w tej działalności.
2. Powiązanie treści programowych z trzema kategoriami efektów tak, by zapewnić osiągnięcie przez studentów wszystkich efektów uczenia się sformułowanych dla poszczególnych zajęć.

3. Zapewnienie w programie studiów zajęć kształtujących umiejętności praktyczne w wymiarze ponad połowy punktów ECTS koniecznych do ukończenia studiów.
4. Określenie dla każdego etapu praktyki zawodowej odrębnych, specyficznych i sprofilowanych zgodnie ze specjalnością efektów uczenia się.
5. Odstąpienie od zaliczania praktyk na podstawie wykonywanej pracy zawodowej.
6. Podjęcie działań naprawczych zapobiegających występowaniu nieprawidłowości, które stały się podstawą do sformułowania powyższych zaleceń.

W odniesieniu do kryterium 3:

1. Opracowanie merytorycznych zasad dyplomowania wskazujących na dyscypliny naukowe, w zakresie których mogą być przygotowywane prace dyplomowe z uwzględnieniem zastosowania wiedzy z zakresu tych dyscyplin w działalności zawodowej związanej z kierunkiem oraz zasad oceny pracy dyplomowej i przeprowadzania egzaminu dyplomowego, które uwzględniałyby ocenę kompetencji w zakresie norm, zasad i praktyki w obszarach działalności zawodowej właściwej dla kierunku studiów.
2. Opracowanie metod weryfikacji efektów uczenia specyficznych dla kategorii: wiedza, umiejętności i kompetencje społeczne.
3. Podjęcie działań naprawczych zapobiegających występowaniu nieprawidłowości, które stały się podstawą do sformułowania powyższych zaleceń.

W odniesieniu do kryterium 10:

1. Pełne i efektywne wdrożenie na kierunku zasad uczelnianego systemu zapewniania jakości kształcenia implikujące wprowadzenie skutecznych działań naprawczych w odniesieniu do programu studiów i jego realizacji.

Pozostałe kryteria zostały spełnione.

§ 3

Zalecenia powinny być zrealizowane w terminie do końca roku akademickiego poprzedzającego rok, w którym przeprowadzone zostanie powtórne postępowanie oceniające, wskazany w § 4.

§ 4

Z uwagi na zaistnienie okoliczności przewidzianych w pkt 3.2 załącznika nr 3 do Statutu powtórne postępowanie oceniające kierunku filologia na uczelni wymienionej w § 1 nastąpi w roku akademickim 2022/2023.

§ 5

1. Uczelnia niezadowolona z uchwały może złożyć wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.
2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, należy kierować do Polskiej Komisji Akredytacyjnej w terminie 14 dni od dnia doręczenia uchwały.
3. Na składającym wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy ciąży, na podstawie art. 245 ust. 4 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, obowiązek zawiadomienia Ministra Edukacji i Nauki o jego złożeniu.

§ 6

Uchwałę Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej otrzymują:

1. Minister Edukacji i Nauki,
2. Rektor Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Elblągu.

§ 7

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Polskiej Komisji Akredytacyjnej
Podpisano podpisem kwalifikowanym w dniu
28.04.2021

Krzysztof Diks

